

Giới thiệu Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game

Truyện Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game của tác giả Phi Phi là một câu chuyện ngôn tình sắc hứa hẹn không làm bạn đọc thất vọng với những tình huống vô cùng hài hước và dễ thương.

Nhan Doanh mở mắt ra, xung quanh chính là một vùng đen u tối. Bên tai truyền đến âm thanh lạnh nhạt có phần máy móc hóa.

Nhan Doanh nghi hoặc, rõ ràng tối qua cô còn ngủ ở nhà, tại sao vừa mở mắt ra lại ở đây? Đây là đâu? Cô bị gì thế này? Xuyên không?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Chương 1: Across The World

Nhan Doanh mở mắt ra, xung quanh chính là một vùng đen u tối. Bên tai truyền đến âm thanh lạnh nhạt có phần máy móc hóa.

[Hệ Thống]: “Chào mừng người chơi đến với thế giới game Across The World”

Nhan Doanh nghi hoặc, rõ ràng tối qua cô còn ngủ ở nhà, tại sao vừa mở mắt ra lại ở đây? Đây là đâu? Cô bị gì thế này? Xuyên không? Trùng sinh? Lại còn... có cả tiếng [Hệ Thống]? Đừng đùa chứ, cô là fan ngôn tình nhưng cô không ảo tưởng mình sẽ là nữ chính ngôn tình đâu, cô vẫn thích làm nữ phụ ác độc hơn. Ai cho cô biết làm sao để thoát khỏi cái chỗ quỷ quái này đi!

[Hệ Thống]: “Xin mời người chơi chọn chế độ game. [Xuyên Không] [Trọng Sinh] [[Hệ Thống]] [Dị Giới]”

Nhan Doanh nhìn màn hình trong suốt hiện ra trước mặt mà không khỏi cười cười. Quá ảo diệu rồi!

Nhan Doanh: “Chuyện gì xảy ra vậy? Tại sao tôi lại ở chỗ này?”

[Hệ Thống]: “Người chơi đã tham gia vào game Across The World. Sau khi lựa chọn tính năng thế giới. Người chơi phải hoàn thành các nhiệm vụ được giao. Sau khi nhiệm vụ kết thúc, người chơi có quyền được lựa chọn ở lại hoặc trở về thế giới hiện thực.”

“...Vậy nếu không hoàn thành thì sao?”

[Hệ Thống]: “Hoàn thành nhiệm vụ trên 50%, được tính là thành công, nhưng vì chưa thực hiện hết các yêu cầu nên người chơi sẽ bị trừng phạt. Nhẹ thì trừ điểm thưởng. Nặng thì trừ điểm thương tổn.”

“Điểm thương tổn?” Nói thẳng đi, đừng chỉ nói mập mờ như vậy chứ....

[Hệ Thống]: “Người chơi có thể bị đau, trầy xước do [Hệ Thống] phạt” [Hệ Thống] dừng lại đôi chút lại nói tiếp “Hoặc phải chịu thống khổ do sét đánh.”

Nhan Doanh khinh khinh, sét đánh.... haha, trò này không vui đâu.

“Có thể không chơi không?”

[Hệ Thống] im lặng.... Ta là người rất dễ tính. Người không chơi, ta sẽ ép người chơi :)

“Mời người chơi mau chóng chọn chế độ game. Thời gian còn lại là 1 phút 10 giây. Nếu người chơi không chọn. [Hệ Thống] sẽ cưỡng chế chọn chế độ ngẫu nhiên”

....F* you

Nhan Doanh suy nghĩ rồi chọn chế độ [Hệ Thống], cảm giác mình như nhà du hành vũ trụ nhỉ?

[Hệ Thống]: “Chào mừng người chơi đã đến với Thế Giới [Hệ Thống]. Trong các tác phẩm tiểu thuyết, tác giả vì nâng nữ chính mà không tiếc chà đạp nữ phụ. Oán hận của các nữ phụ đã cao ngất trời, không thể không tiêu trừ. Ở thế giới này người chơi phải đi xuyên qua các thế giới khác nhau để giải trừ oán khí của nữ phụ.”

“Oán khí mặc định của người chơi hiện tại là -10000. Qua mỗi thế giới, tùy vào mức độ hoàn thành nhiệm vụ và sự hài lòng của nữ phụ mà kí chủ được thưởng thêm. Vì đây là Ai đầu tiên nên kịch bản sẽ đơn giản không làm khó người chơi”

Nhan Doanh nhìn lướt rồi bỏ qua những dòng qui tắc chơi vô nghĩa, dài dòng kia. Cô chú ý đến kịch bản đang hiện ra trước mặt.

Tôn Ngọc là thiên kim cảnh vàng lá ngọc, được gia đình yêu thương, cưng chiều lớn lên. Vào ngày khai giảng năm học phổ thông, Tôn Ngọc vô tình gặp gỡ đại thiếu gia Lâm Huyền của tập đoàn Lâm Thị, hai người nhất kiến chung tình, tái kiến khuynh tâm. Nhưng mọi chuyện không dừng lại ở đó, xung quanh hai người luôn có vệ tinh quay quanh. Hai người đã phải vượt qua muôn vàn âm mưu hiểm độc để đến được với nhau, hạnh phúc tới trọn đời...

Nhan Doanh nhăn mày...sao cứ cảm thấy sai sai...không ổn chỗ nào vậy...

Nhan Doanh kéo màn hình cảm ứng sang trang khác rồi trần trối nhìn những dòng hiện ra trước mặt...

Nữ chính: [Tôn Ngọc]

Tuổi: 16

IQ: 300/300

Chiều cao: 1m75

Số đo: 90-60-90

Sở thích: Piano, Violin, Đua xe,...

Tôn Ngọc là tiểu thư của tập đoàn đá quý lớn nhất thế giới, vẻ đẹp sắc sảo hơn cả thiên thần.

Nam chính: [Lâm Huyền]

Tuổi: 16

IQ: 299/300

Chiều cao: 1m8

Sở thích: Thể thao, đua xe, cò phiếu

Lâm Huyền là đại thiếu gia của tập đoàn bất động sản lớn nhất thế giới. Gương mặt hoàn mỹ, body sáu múi, là hotboy số 1 trong trường.
....

Nhan Doanh nhìn chỉ số IQ mà cảm nín... Einstein chắc cũng phải chào thua.

Cô đóng màn hình, không xem nữa. Bởi vì hiện tại, phản ứng của cô chính là như vậy $\Sigma (^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$.

Đ*..... tôi đang đọc cái thể loại gì thế này...

Chưa đợi cô phản ứng, bỗng trước mặt hiện ra 1 cô gái với gương mặt cao ngạo mặc đồ đồng phục.

Nhan Doanh nhìn cô gái trước mặt, muốn đợi cô ấy phản ứng. Nhưng gần 5 phút trôi qua mà cô ta vẫn cao ngạo không thèm đếm xỉa đến ai. Có lẽ, cô mà không lên tiếng thì chắc phải đợi đến khi cô chết khô cô ta mới nhìn đến cô. Thật là...

“Cô không giới thiệu mình sao?”

Sau khi Nhan Doanh hỏi, cô gái kia cũng không trả lời ngay mà quan sát Nhan Doanh từ đầu đến chân, nhìn đến khi Nhan Doanh phát bực thì cô ta mới lên tiếng, giọng lạnh lãnh “Tôi sẽ không nói nhiều với cô. Tôi là nhân vật nữ phụ thứ n* (Tác giả: phụ quá phụ). Nhiệm vụ của cô là quyến rũ Lâm Huyền, làm cho anh ta yêu cô đến mù mị, sau đó đá anh ta.”

Nhan Doanh dụt dụt khóe môi “Anh ta đã làm gì cô à?”

“Hừ! Rõ ràng tôi chẳng thua kém gì Tôn Ngọc, tại sao cô ta được làm nữ chính, còn tôi phải làm nữ phụ? Còn Lâm Huyền ấy à?” Cô gái cười mỉa mai “Tôi chính là nhìn anh ta không vừa mắt. Anh ta dựa vào cái gì mà lên mặt kiêu ngạo với tôi. Dựa vào tôi thích anh ta thì anh ta có quyền xem thường tình cảm của tôi à. Tôi muốn làm cho anh ta phải quỳ dưới chân tôi, ngược cổ nhìn tôi!”

Nhan Doanh...đủ nữ vương a...

“Còn nữ chính thì sao?”

Cô gái khinh bỉ: “Tùy cô, muốn làm sao thì làm. Cô ta có thể so sánh với tôi sao. Chỉ có thứ đàn ông như Lâm Huyền mới xem cô ta như trân bảo thôi!”

Nói xong thì cô gái kia nhìn cô đầy ý vị rồi biến mất.

Ôi gòi oi ...

“10 giây nữa người chơi sẽ dịch chuyển đến thế giới đầu tiên, Thế giới Thanh Xuân vườn trường. Mời người chơi chuẩn bị!”

Tiếng [Hệ Thống] bắt ngờ vang lên cắt đứt suy nghĩ của Nhan Doanh. Cô bất giác cảm thấy tứ chi vô lực, suy yếu ngã xuống.

p/s: Tác giả lần đầu viết truyện. Xin mọi người chặt chém thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Chương 2 : Thanh Xuân Vườn Trường (1)

Tác giả: tôi xin nói trước vì đây là cốt truyện Teen nên tác giả sẽ chém hết date có thể!!! Mọi người đừng khinh bỉ tác giả ta đây :)

Nhan Doanh mở mắt ra, khung cảnh xung quanh chính là khuôn viên Trường Phổ Thông thuộc hàng quý tộc thượng lưu số 1 trong nước, từng được nhiều tờ báo nước ngoài đánh giá là ngôi trường danh giá bậc nhất Thế Giới.

Nhan Doanh nhìn hàng cây anh đào được trồng dọc theo con đường dẫn vào tòa nhà phía trước mà không thể không than thở. Đúng là nhà giàu a.....

“Két! Két! Két!”

Nhan Doanh nghe tiếng thắng xe mà giật cả mình, theo quán tính quay đầu nhìn lại. Trước cổng trường là hàng xe BMW màu đen đang đậu. Các vệ sĩ áo đen, kính đen, đứng chuẩn xã hội đen đồng loạt xuống xe xếp thành 2 hàng dài. 1 người khom lưng mở cửa chiếc xe Cadillac One, cung kính mời vị bên trong bước xuống.

“Trời ơi, đó không phải là hotboy Lâm Huyền lớp 10A đó sao!”

“Hotboy Lâm Huyền, anh ấy là người đẹp trai nhất mà mình từng gặp đó! Anh ấy đẹp cứ như thiên thần vậy!”

“Lâm Huyền! Em yêu anh! Em bên này này! Hãy nhìn em đi!”

“Lâm Huyền! Xin hãy làm bạn trai em! Em đã yêu anh từ cái nhìn đầu tiên rồi!”

...

Nhan Doanh xem như không nghe, không thấy những phần tử đang điên cuồng gầm gú. Cô chú ý đến chiếc Cadillac One chống đạn được sử dụng cho Tổng Thống Mỹ đó hơn... Trời ơi, dòng họ thẳng phả gia chi tử này làm chuyện thất đức giết người, cướp của gì sao mà cha mẹ sợ thiên hạ bắt bỏ nó vậy. Thương thay tâm lòng cha mẹ trong thiên hạ...Ồi Ôi đây là lần đầu tiên trong đời tôi được chiêm ngưỡng em Cadillac One đó. Huhu....

Trong lúc Nhan Doanh đang chìm trong mộng ảo tưởng thì phía trước đã tập trung đông đúc các nữ sinh, nam sinh. Họ đang trầm trồ ngưỡng mộ trước sự giàu có và phô trương của hai người nam thanh, nữ tú vừa xuất hiện. Đúng vậy, sau khi hàng xe BMW vừa rời khỏi, thì chiếc siêu xe Aston Martin trị giá 3,9 triệu USD xuất hiện trước tầm mắt mọi người. 1 Cô gái với mái tóc dài được uốn xoắn tinh tế mở cửa xuống xe. Cô quần chia khóa xe cho người hầu kế bên, đạp bước trên đôi giày Louboutin màu đỏ đến chỗ Lâm Huyền.

“Cô gái đó là ai mà đẹp vậy? lại rất giàu có nữa?”

“Đó chính là tiểu thư Tôn Ngọc a! Chị ấy đẹp quá đi mất! Chưa từng thấy ai đẹp như chị ấy luôn đó!

“Thiếu gia Lâm Huyền của tập đoàn bất động sản Lâm Thị và tiểu thư Tôn Ngọc của tập đoàn đá quý Tôn Thị là 1 cặp đó! 2 người họ đẹp đôi quá đi mất! Nhìn đi! nhìn đi! họ tình cảm chưa kia!

Nhan Doanh cũng ráng nhìn theo cặp đôi Kim đồng ngọc nữ trong lời nói của mọi người. Đúng lúc này, 1 cơn gió thổi qua, cuốn theo những cánh hoa anh đào bay là tả.

...

Nhan Doanh nhìn đôi nam nữ vừa đi vừa tình cảm nắm tay trong làn mưa anh đào mà (=|||)

Sao kịch bản càng ngày càng sida thế này....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Chương 3: Thanh xuân vườn trường (2)

Nhan Doanh chú ý trên đầu mỗi người đều hiện 1 bảng tên, cô liền hỏi hệ thống

[Hệ Thống]: Để hỗ trợ người chơi, ngày đầu tiên đến thế giới. Hệ thống sẽ hiện tên các nhân vật trên đầu họ.

“Hệ thống thật có trách nhiệm.”

“Người chơi quá khen. Hệ thống luôn chủ trương tiết kiệm năng lượng.”

Nhan Doanh: “...” Nói nhiều thêm 1 câu thì chết à?

Nhan Doanh tò mò “Tên tôi là gì vậy?”

[Hệ thống]: “Kí chủ thật biết nói đùa. Không cần thử thách trí thông minh của ta. Tên cô tất nhiên là Nhan Doanh!”

Nhan Doanh... sao cô có cảm giác giọng nói này có chút khinh bỉ vậy?

“Được rồi, tên nhân vật của tôi là gì vậy?”

“Để giảm bớt áp lực trí não, hao phí chất xám của người chơi. Hệ thống sẽ mặc định tên người chơi là tên nhân vật”

Nhan Doanh suy nghĩ, có phải cô đang bị khinh thường IQ không. Mặc dù IQ cô không cao bằng nam, nữ chính trong truyện này nhưng tuyệt đối đừng xem thường cô chứ!

“Nhan Doanh?”

Trong lúc cô còn đang đối thoại với Hệ Thống thì trước mắt bỗng xuất hiện 1 chàng trai. Cô giật mình, quan sát anh chàng này từ trên xuống dưới. Tóc đen, mắt đen, đeo kính không gọng... Um nhìn chung là cũng đẹp đi. Cô chú ý đến đôi giày trắng anh ta mang. Sạch sẽ, không phải mắc bệnh sạch sẽ chứ?

“Chào bạn, Hoắc Phong” Nhan Doanh liếc nhanh bảng tên trên ngực thanh niên kia rồi mỉm cười chào hỏi, giọng nhẹ nhàng tiêu chuẩn.

Hoắc Phong nhìn cô gái có phần dịu dàng trước mặt. Anh cảm thấy lạ. Hôm qua cô gái này vừa chuyển đến lớp, lần đầu gặp mặt chính là vẻ kên kiệu điển hình của mấy cô tiểu thư con nhà giàu mới nổi. Vừa nãy thì khuôn mặt ngơ ngác như đang lạc ở trong mây. Bây giờ thì tươi cười đầy mặt. Anh không biết phản ứng sao...

“Sao bạn lại đứng đây?”

[Hệ Thống]: “Người chơi có thể nhờ bạn học này đưa đến lớp”

[Nhan Doanh]: “Ai mượn người nhắc nhở?”

[Hệ Thống]: “...” Được lắm, ta ghim đây!

“Hoắc Phong à, mình quên mất lớp học nằm ở đâu rồi. Bạn chở mình đến lớp được không?” Nhan Doanh để ý trên đầu anh ta có hiện dòng chữ [Bạn cùng lớp] liền lên tiếng hỏi. Cũng may hôm nay là ngày thứ 2 Nhan Doanh chuyển trường đến lớp, nếu không chẳng phải cô sẽ biến thành con cóc. Học ở đây lâu như vậy mà cũng lạc đường sao.

“Um, bạn lên đi” Hoắc Phong nhìn cô gật đầu.

“Cám ơn Hoắc Phong, bạn tốt quá” Nhan Doanh càng cười ngọt ngào hơn.

Nhan Doanh không để ý nhiều liền ngồi lên chiếc xe đạp có phần đơn sơ này. Cô đã để ý chiếc xe này từ nãy đến giờ. Trong trường phổ thông Diamond danh giá nhất cả nước này. Người theo học không phải con thương gia thì cũng là con quan chức. Đi học không phải lái xe đưa rước thì cũng là tự lái. Sao lại tồn tại 1 người đặc biệt tự đạp xe thế này? Nếu không phải thiên tài được đặc cách vào trường thì chính là rất rất rất giàu có.

Nhan Doanh nhìn khung cảnh bị bỏ lại phía sau mà không thể không cảm thán, không biết truyện này do tác giả nào viết, khung cảnh thật là hoành tráng. Bọn họ đang chạy về phía trung tâm của dãy đất, xa xa đã nhìn thấy quần thể kiến trúc Gothic đồ sộ. Dưới chân họ là thảm cỏ xanh mướt, được chạy dài đến tận chân trời. Có lẽ đây chính là lí do nhà trường cấm xe hơi chạy vào.

Nhan Doanh không ước lượng được khuôn viên này rộng bao nhiêu, dài bao nhiêu, bởi vì nơi này quá to, quá rộng. Nơi này không được tính là ngoại

thành đô thị nhưng dù ngẩng đầu nhìn, cũng chỉ có thể thấy bầu trời xanh thẳm mà không thấy được những tòa nhà cao chọc trời ở trung tâm thành phố.

Lúc Nhan Doanh còn đang thẩn thờ nhìn bầu trời ở phía xa thì Hoắc Phong đã dừng lại. Anh nhìn bộ dạng ngơ ngác của cô mà không thể không nhếch mép.

“Nhan Doanh, tới rồi!”

Âm thanh từ tính của thanh niên kia đánh vỡ dòng suy nghĩ của Nhan Doanh. Cô nhìn anh rồi giật mình nhảy xuống.

Hoắc Phong đi rồi nhưng không thấy cô đi theo nên quay lại, nghi hoặc nhìn cô “Đi thôi?”

Nhan Doanh nhìn anh rồi lại chỉ vào xe đạp anh dựng ở vách tường “Hoắc Phong, bạn để ở đây sẽ không mất chứ?”

Hoắc Phong nhìn cô gái trước mặt chỉ cười nhẹ, không nói. Anh quay lưng bỏ đi.

“Hoắc Phong, bạn chờ mình với!” Dừng bỏ cô mà, cô không biết đường đi đâu!

Nhan Doanh nhìn thanh niên chân dài cả thước vừa đi đã bỏ xa cô trước mặt. Chỉ có thể căm hận, muốn trách thì trách chân cô ngắn. 1 bước chân của người ta đã bằng 2 bước của cô rồi. Hừ!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Chương 4: Thanh xuân vườn trường (3)

Nhan Doanh nhìn kiến trúc nơi đây, không khỏi liên tưởng tới lâu đài Hogwarts trong phim Harry Potter. Nhưng so với vẻ ma mị, bí ẩn của Hogwarts thì Diamond mang vẻ đẹp sang trọng và đầy hơi thở quý tộc, làm người ta choáng ngợp trong sự nghiêm trang của nó.

Không gian xung quanh lấy màu vàng khói làm chủ đạo. Tường cột cùng mái vòm cao chót vót đều được điêu khắc cầu kỳ, tỉ mỉ. Dọc theo hành lang là cửa kính đầy màu sắc. Ánh sáng muốn màu phát ra từ các ô cửa càng làm tôn lên vẻ huyền bí, cổ kính của tòa nhà.

Nhan Doanh đi theo Hoắc Phong đến khi dừng lại trước phòng học có treo bảng lớp 10A bằng kim loại.

Vừa nhìn đã đập ngay vào mắt, đôi “Trai tài, gái sắc” đang âu yếm, thiếu điều chưa rêu rao lên với thiên hạ “Bọn tao là người yêu” thôi.

Nhan Doanh cũng chả thèm để ý gì. Cô quan sát trong lớp, khoảng nửa lớp đã có mặt đầy đủ, thanh niên tốt bụng kia ngồi ở cuối lớp, phía trên anh ta có 1 cô gái đang ngồi, không biết bàn cô bạn đó còn ai ngồi không, nếu không thì cô sẽ ngồi, dẫu sao thì ngồi gần “người quen” vẫn tốt hơn mà (^o^)/~

“Chào bạn Như Tuyết, xin hỏi chỗ này có trống không bạn?” Nhan Doanh lại gần cô bé đang cầm cúi bài làm. Không nói cũng biết, nụ cười trên mặt cô hiện giờ thánh thiện thế nào.

Như Tuyết phản ứng có chút chậm, ngẩng đầu quan sát người trước mặt. Ai vậy? Sao lại biết tên tôi? Như Tuyết nhìn khuôn mặt hiền lành trong sáng xa lạ trước mặt mà mờ mịt, lại bị nụ cười tỏa nắng kia làm ngơ ngác, vô thức gật đầu.

“Cám ơn bạn, vậy mình xem phép ngồi nhé!” Nhan Doanh ngồi vào chỗ trống, nụ cười trên mặt càng tươi hơn. “Mình tên Nhan Doanh. Từ hôm nay mình sẽ ngồi ở đây, mình là học sinh mới chuyển trường, nhiều thứ còn bỡ ngỡ, bạn giúp đỡ mình nhé!” Nhan Doanh lễ phép muốn bắt tay với cô bạn.

“Được...” Như Tuyết mới nhớ ra, hôm qua đúng là có 1 người mới chuyển đến lớp. Nhưng cô không quan tâm lắm, bởi vì bài tập còn rất nhiều, rất nhiều a.... Như Tuyết chậm chậm chìa tay ra. Lúc chạm vào tay đối phương, cô không thể không cảm thán, tay mềm quá, vừa trắng vừa thon dài a....

Làm quen xong với cô bạn ngồi cùng bàn, Nhan Doanh nhìn đôi nam nữ vẫn chưa trình diễn xong tiết mục “Ôm hôn” trước mặt. Cô cười nhẹ, đối với người đang trong giai đoạn nấn nhà, ra tay phá hoại là ngu ngốc.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Chương 5: Thanh xuân vườn trường (4)

Nhan Doanh quay xuống nhìn thấy Hoắc Phong đã nằm gục trên bàn. Chưa vào tiết đã ngủ, có phải hôm qua thức khuya không? Cô cũng không để tâm, tiếp tục trò chuyện, chào hỏi mọi người xung quanh.

Có người nghi ngờ thái độ của cô hôm nay khác hẳn so với hôm qua. Rồi cũng tự lí giải vì mới thay đổi môi trường học nên còn lạ xạ. Mọi người ở đây cũng không quá khó bắt chuyện nên Nhan Doanh nhanh chóng trở nên thân thiết với họ.

Nghỉ giữa giờ, Nhan Doanh đứng lên định đi canteen, lúc này mới chú ý đến Hoắc Phong, tập cậu ta đã viết đầy các công thức toán học. Hóa ra ngoài 2 tiết văn học buồn chán cậu ta dùng để ngủ thì cũng chăm chỉ học toán.

Nhan Doanh thấy Hoắc Phong ngược lên nhìn cô thì theo phản xạ nở nụ cười ngậm đũa. “Vừa nãy vẫn chưa cảm ơn cậu. Cậu muốn uống gì không? Mình xuống canteen mua giúp cậu nhé!”

Hoắc Phong nhìn cô “Không cần đâu”. Nói xong anh ta cũng bước ra khỏi lớp.

Nhan Doanh nhìn theo bóng dáng cao lớn, khuôn mặt có phần thư sinh của Hoắc Phong mà cười cười. Cô cũng không thích tự dán mặt nóng vào mông lạnh làm gì.

Nhan Doanh liếc nhìn nữ chính cùng 3 chị em thân thiết của cô ta. Cô đã bỏ ra 1 tuần để quan sát. Tôn Ngọc lạnh lùng, cao ngạo. Người như cô ta sẽ không dễ hòa nhập. Làm thân với Tôn Ngọc, cô ta sẽ nghĩ bạn nịnh hót, không làm thân thì sẽ không đặt bạn vào mắt. Tóm lại, con người cô ta chính là xem mình như trung tâm của vũ trụ. Chỉ có nam chính mới yêu cô ta, chị em mới xem cô ta như nữ thần.

Trương Giai là người đàn đá, thích buôn chuyện. Chuyên gia thị phi chính là từ dùng để miêu tả Trương Giai.

Trần Hàm là người đảm đảm, nhẹ nhàng. Mọi mâu thuẫn trong nhóm đều là cô ta đứng ra hòa giải.

Tôn Tư là em họ của Tôn Ngọc. Tính tình hiền lành, nhút nhát, dễ bắt nạt nhất trong 4 người. Được 3 người kia bảo vệ cẩn thận, chỉ cần biết ai bắt nạt Tôn Tư, hội chị em bạn dì sẽ không tha cho người đó.

Đây là 1 tổ hợp kì lạ, chắc chỉ có tác giả mới nghĩ ra. Ông bà ta thường nói “Nguu tầm ngu, mã tầm mã” không giống nhau sẽ không thân thiết. Tính cách hoàn toàn trái ngược nhau mà cũng có thể làm bạn.

Theo nguyên tác, 4 người này quen biết từ hồi mẫu giáo, hiểu nhau thân thuộc như người 1 nhà. Nhưng cô tin thể giới của phụ nữ, phức tạp hơn đàn ông. Giữa đàn ông với đàn ông, có chuyện gì bất mãn sẽ nói, nhưng phụ nữ sẽ để trong lòng. Giữa 4 người có lẽ đều giống nhau ở điểm, họ luyện tiệc tình bạn 10 năm này.

Nhan Doanh từng trải qua 1 thời thanh xuân cũng từng trải qua chuyện này, cô hiểu chứ. Thời gian không phải là thước đo của tình bạn, thay vì nói chúng ta quen nhau bao lâu, hãy nói chúng ta đã hiểu nhau thế nào. Vào thời điểm cô ngây thơ, trong sáng nhất, thanh xuân đã nói với cô rằng, những người mà quen biết bao năm, mà luôn xem là bạn thân chí cốt, mà không hiểu họ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Chương 6: Thanh xuân vườn trường (5)

Đánh địch phải đánh điểm yếu. Nhan Doanh bước đầu xuống tay từ Tôn Tư. Cho dù chị em thân thiết tới cỡ nào cũng không thể kề cận suốt 24/7 được. Đặc biệt là thời điểm, chị em của cô ta đều đang có đối tượng của mình.

Nhan Doanh dựa vào sở thích đọc sách của Tôn Tư mà theo sau cô vào thư viện, rồi như “vô tình” đọc cùng 1 quyển sách, thích cùng 1 tác giả, thuận lợi làm quen với Tôn Tư. Chỉ cần Tôn Tư ở 1 mình, dù là đang ăn uống hay đi mua sắm, Nhan Doanh đều rất “tình cờ” gặp gỡ. Chưa đầy nửa tháng, 2 người đã trở nên thân thiết.

Buổi sáng vừa vào lớp cô đã phát hiện không khí lớp học có phần đè nén. “Đôi trai gái” hôm nay anh đăng đồng, em đăng tây, cách nhau mấy dãy bàn. Nhan Doanh cười thầm, chắc là có biến rồi.

Cả nửa ngày, Nhan Doanh không có cách nào tiếp cận Tôn Tư. Hội chị em luôn đi kè kè an ủi người bị tổn thương là Tôn Ngọc. Cho đến giờ nghỉ trưa, Nhan Doanh theo sau bọn họ đến vườn hoa. Chưa nói được mấy câu, Tôn Ngọc đã tức giận bỏ đi. Hội chị em cũng nhanh chóng giải tán, chỉ còn lại một mình Tôn Tư ngồi đó. Nhan Doanh nhìn xem xung quanh không có ai, liền đi ra khỏi bụi hồng.

“Tôn Tư, mình ngồi đây được không?”

Tôn Tư đang suy nghĩ lẩn quẩn trong đầu thì bị tiếng nói nhỏ nhẹ của Nhan Doanh làm giật mình, cô nhích mông để trống chỗ cho Nhan Doanh ngồi. Cô

rất có hảo cảm với cô bạn mới này, Nhan Doanh rất hay cười, lại còn rất tốt bụng, tinh tế, cô ấy không làm cao bao giờ, rất thân thiện với mọi người. Nếu muốn Tôn Tư dùng 1 từ để miêu tả Nhan Doanh thì chính là rất dễ mến!

“Sao cậu lại ngồi ở đây 1 mình? Mình thấy cậu có vẻ không vui lắm?” Nhan Doanh thấy Tôn Tư có vẻ không muốn nói nhiều thì cười cười. Cô nhét chai trà xanh vào tay Tôn Tư

“Mình tìm cậu trong lớp mà không thấy cậu đâu. Hoi chán nên ra đây đi dạo. Mình mua cho cậu loại cậu thích nhất đấy!”

Tôn Tư ngại ngần nhận chai trà xanh. Nhan Doanh thấy vậy thì cười tít mắt, giúp Tôn Tư mở nắp lại, lại bảo cô uống đi đừng ngại.

“Tôn Tư à! loại nước này uống nhiều không tốt đâu. Dù sao cũng toàn là hóa chất. Bây giờ không biểu hiện nhưng về lâu dài sẽ gây bệnh đấy” Nhan Doanh dùng giọng nói tự xem là dịu dàng nhất có thể để nói ra những lời thăm thiết đó, tự cô cũng thấy khâm phục chính mình.

Tôn Tư nghe vậy, cảm thấy tâm tình ảm áp như được gột sạch. Không phải cô không biết nước này không tốt mà là khi mọi người bảo cô đừng uống nước ngọt, luôn dùng giọng điệu nghiêm khắc, có phần trách mắng rằng dạy cô, làm cô cảm thấy buồn tủi.

“Mình biết rồi” Tâm tình Tôn Tư khá hơn, mỉm cười cảm ơn Nhan Doanh.

“Hôm nay không khí trong lớp thật lạ. Không biết Tôn Ngọc và Lâm Huyền có phải giận dỗi nhau không? Mình thấy 2 người ngồi cách xa nhau như vậy, chắc là có xích mích gì rồi.” Nhan Doanh làm như lơ đãng nói, chú ý thần sắc Tôn Tư kìm nén, có phần không muốn nói chuyện.

“Tôn Tư, lúc nãy cậu còn vui sao giờ lại buồn rồi? Có phải mình nói gì không nên nói không?” Nhan Doanh ngừng lại rồi nói tiếp “Mình quên mất quan hệ giữa cậu và Tôn Ngọc rất tốt. Nói mới nhớ, lúc nãy mình thấy Tôn Ngọc rời khỏi đây, có phải tâm trạng Tôn Ngọc không tốt mà lớn tiếng với cậu không? Cô ấy đã làm gì cậu? Cậu nói đi, mình sẽ đi nói lí lẽ với cô ấy?”

Nhan Doanh không vui đứng dậy, làm bộ muốn đi, lại bị cánh tay Tôn Tư nhanh chóng kéo lại.

“Nhan Doanh cậu đừng tức giận mà. Tôn Ngọc không làm gì mình hết! Thật đấy!” Tôn Tư cuống quýt giải thích với Nhan Doanh.

Nhan Doanh đề lên tay Tôn Tư, nói bằng giọng dạy bảo “Tôn Tư, mình biết cậu là người hiền lành, luôn muốn tốt cho người khác. Nhưng không thể vì tâm trạng Tôn Ngọc không tốt mà muốn mắng ai thì mắng. Cậu đi theo mình, mình sẽ đi tìm Tôn Ngọc nói chuyện”

“Nhan Doanh cậu đừng đi! Cậu nghe mình giải thích, chuyện không phải như cậu nghĩ đâu!” Tôn Tư rối lên, chỉ biết lo giữ Nhan Doanh lại, không cho cô đi. Nhan Doanh tốt với cô, cô biết chứ, nhưng dù Tôn Ngọc có mắng cô thật, cô cũng không muốn Nhan Doanh đi đối chứng. Cô không muốn 2 người bạn gây nhau vì cô, càng không muốn Nhan Doanh làm Tôn Ngọc tức giận.

Nhan Doanh nghiêm túc nhìn Tôn Tư rồi gật đầu, giọng cũng không còn nét dịu dàng nữa “Được, mình tin cậu. Cậu nói đi, chuyện gì xảy ra làm cậu buồn?”

Tôn Tư rối rắm, đắn đo rồi cũng kể hết mọi chuyện cho Nhan Doanh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Không có bức tường nào không lọt gió. Dù Tôn Ngọc hay Lâm Huyền phòng trai, phòng gái, phòng bạn thân cũng không ngờ tới ngay cả người thân cũng phải đề phòng.

Chuyện phải bắt đầu từ hồi đám bạn thân của Lâm Huyền chơi chung từ nhỏ. Ngoài 3 người Tống Nam, Trần Ba, Nam Lăng thì còn có cô gái tên Lâm Tuyết Ngưng. Thân thể của Lâm Tuyết Ngưng kể ra cũng rất đáng thương, cô là em họ của Lâm Huyền. Vì gia tộc, cơ nghiệp Lâm Thị rất rộng lớn nên chứa chấp 1 họ hàng rất xa này cũng không phải là chuyện gì đáng ngạc nhiên, đó là chưa nói cha của Lâm Tuyết Ngưng cũng được xem là 1 người tinh anh.

Trong 1 lần người nhà của công nhân vì sự cố công trình của Lâm thị mà gây ra bạo loạn. Cha của Tần Tuyết Ngưng vì bảo vệ chủ tịch tập đoàn Lâm Thị mà bị đánh chết vì chấn thương sọ não. Không bao lâu, mẹ của Tần Tuyết Ngưng tự sát vì trầm cảm. Lâm Hàn Surong, cha của Lâm Huyền cảm thấy không thể trông mong vào họ hàng bên kia liền đem Lâm Tuyết Ngưng về nuôi. Dòng chính của Lâm gia chỉ có mình Lâm Huyền là con trai độc đinh nên từ nhỏ Lâm Tuyết Ngưng được cả nhà Lâm gia xem như con gái nhỏ mà nuôi lớn.

Nhiều người trong giới thượng lưu không biết chuyện xưa của Lâm gia đều tưởng Lâm Tuyết Ngưng là con ruột của Lâm Hàn Surong. Huống chi Tôn Ngọc chỉ mới hẹn hò với Lâm Huyền được 4 tháng, không biết nhiều về Lâm gia, Lâm Huyền lại cảm thấy Lâm Tuyết Ngưng không khác gì em gái của mình, con gái của Lâm gia nên thân thể của Lâm Tuyết Ngưng có thể nào cũng không quan trọng.

Từ nhỏ Lâm Tuyết Ngưng đã đi theo Lâm Huyền như cái đuôi nhỏ. Đám bạn thân của anh cũng vì vậy mà thân thiết với cô. Lâm Tuyết Ngưng từ lúc

sinh ra đã đẹp, da trắng đến thấy cả mạch máu, móng mạnh như búp bê thủy tinh, chạm vào sẽ vỡ. Lâm gia bảo vệ cô như đóa hoa trong lòng kính. Lâm Huyền xem cô như đầu quả tim, ai cũng không thể đụng vào.

Chuyện sẽ không trở nên phức tạp hơn khi Lâm Tuyết Ngưng vào mấy ngày trước phát hiện Lâm Huyền đang hẹn hò với Tôn Ngọc. Cô cảm thấy “anh hai” dạo này rất lạ, đôi khi sẽ ngồi cười 1 mình, nhưng ngàn lần vạn lần cô cũng không thể ngờ tới, người lạnh lùng như “anh hai” cũng biết yêu. Cô yêu thầm anh bao lâu nay, vẫn luôn đè nén mọi thứ trong lòng, chỉ mong 1 ngày nào đó, khi cô đã đủ lớn, đã trở nên hoàn hảo, cô sẽ nói với anh, cô chỉ muốn anh nhìn cô như 1 người phụ nữ mà không phải là em gái.

Lâm Tuyết Ngưng không thể ngồi yên nhìn người khác cướp đồ của mình. Cô hẹn “anh hai” đi mua sắm, rồi “vô tình” bị Trương Giai, bạn thân của nữ chính chụp được. Trương Giai gửi hình tình cảm thâm thiết của 2 anh em cho Tôn Ngọc xem làm Tôn Ngọc tức giận đi tìm Lâm Huyền đối chứng. Lâm Huyền bảo đó là em gái anh ta, Tôn Ngọc thấy mình bị hớ nên chủ động xin lỗi làm hòa. Sau đó Trương Giai lại tiếp tục chụp được, lần này hình ảnh còn thâm thiết hơn, Trương Giai nói với Tôn Ngọc, nghe bạn của cô ta bảo Lâm Tuyết Ngưng chỉ là họ hàng xa của Lâm Huyền, không loại trừ khả năng Lâm Tuyết Ngưng yêu thầm Lâm Huyền.

Lần này Tôn Ngọc nói chuyện với Lâm Huyền bình tĩnh hơn. Cô yêu cầu Lâm Huyền giữ khoảng cách với Lâm Tuyết Ngưng. Lâm Huyền buồn bực, anh nói với Tôn Ngọc từ nhỏ 2 người đã đối xử với nhau như anh em, Lâm Tuyết Ngưng ôm hôn anh đã không phải chuyện ngày một ngày hai, sau này anh sẽ không để cô ấy ôm hôn anh nữa, nhưng cô ấy là em gái anh, anh không thể xem như người dưng mà đối xử.

Tôn Ngọc cảm thấy có nói nữa thì Lâm Huyền vẫn sẽ bảo vệ Lâm Tuyết Ngưng mà không nghe lời cô, nên tức giận bỏ đi, 2 người bắt đầu chiến tranh lạnh. Nếu theo như nguyên tác, âm mưu của Lâm Tuyết Ngưng không lâu sẽ bại lộ, Tôn Ngọc và Lâm Huyền cũng nhanh chóng làm hòa. Nhưng... không có chuyện gì trên đời là tuyệt đối.

Nhan Doanh nghe Tôn Tư kể nguyên nhân Tôn Ngọc và Lâm Huyền gây gổ mà không khỏi cười thầm. Chuyện chắc chắn không đơn giản như vậy. Chuyện gì quá trùng hợp thì đều là cố ý. So về chỉ số IQ, cô cảm thấy Lâm Tuyết Ngưng vẫn hơn cái cô được xưng làm nữ chính kia 1 bậc.

Nhưng hiện tại, cái Nhan Doanh quan tâm không phải là vấn đề này. Cô biết, đã đến lúc cô ra tay rồi. Ngư ông đắc lợi, thừa nước đục thả câu, mới là phong cách của cô.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Nhan Doanh mua 10 thẻ sim dự trữ, cô dự định sẽ nhắn tin an ủi nam chính đáng thương a.... Tại sao cô biết số điện thoại Lâm Huyền à? Tất nhiên là đi thăm hỏi, giúp đỡ lớp trưởng và thầy chủ nhiệm đáng kính rồi.

Nhan Doanh kiên trì mỗi ngày gửi 3 tin nhắn, cô suy nghĩ, 1 tin thì sẽ bị cho là nhầm số, 2 tin thì quá ít, 3 tin là vừa đủ. Cách ngày cô lại thử nhá máy, xác định là bên kia có cho cô vào sổ đen chưa, nếu chưa, hí hí cô sẽ tiếp tục công cuộc đào gốc tường nhà nữ chính.

Ngày đầu cô gửi: “Dự báo thời tiết nói, hôm nay trời sẽ mưa. Bạn ra ngoài nhớ mang theo dù.”

Buổi chiều: “Trời tiết thành phố A thay đổi thất thường quá. Buổi sáng nắng gắt thế, buổi chiều lại mưa to. Bạn nhớ giữ ấm, đừng để bị cảm lạnh.”

Tin nhắn vừa gửi đi Nhan Doanh liền nhận được cuộc gọi từ Lâm Huyền. Nhan Doanh hứ hờn hứ vía, tay nhanh hơn não tắt máy liền, cô đâu có ngu mà bắt máy, chưa thân thiết gì mà lộ mặt, kế hoạch của cô vừa bắt đầu sẽ bể mất.

Âm báo tin nhắn vang lên, Nhan Doanh giật mình nhanh chóng mở xem, là Lâm Huyền gửi: “Ai Vậy?”

Bên kia, Lâm Huyền đợi chừng 5p vẫn không thấy ai trả lời, bực bội bỏ máy xuống.

Nhan Doanh quyết định lơ anh ta, buổi tối cô lại nhắn tiếp: “Hôm nay mình thấy bạn không vui. Nếu chán bạn mở nhạc lên nghe nhé ☐” Thấy tin nhắn đã được gửi đi, Nhan Doanh khóa máy, tắt đèn đi ngủ.

Lâm Huyền đang buồn bực lại nhận được những tin nhắn quấy rầy, anh quyết đoán kéo số điện thoại này vào sổ đen.

Hôm sau, vừa thức dậy Nhan Doanh liền lấy điện thoại ra gọi thử, xác nhận bên kia đã chặn cô. Nhan Doanh liền thay thẻ sim khác.

“Hôm nay trời bắt đầu chuyển lạnh rồi. Ra ngoài nhớ mặc thêm áo khoác.”

Lâm Huyền đang ngồi trên xe thì nhận được tin nhắn, nhìn là biết người kia gửi, anh trực tiếp cho cô vào danh sách đen.

Nhan Doanh buổi tối nhá máy thử, phát hiện bên kia lại chặn cô rồi. Nhan Doanh lại tiếp tục đổi sim: “Xin lỗi vì đã làm phiền bạn. Chúc bạn ngủ ngon”

Lâm Huyền thấy tin nhắn liền có chút nhức đầu, nhìn là biết sim rác rồi, là ai rảnh rồi muốn chọc phá anh đây? Tự nhiên anh muốn đổi số điện thoại, nhưng nghĩ lại sẽ có thêm phiền phức, nên thôi. Lâm Huyền khóa máy đi ngủ, thật là phải cảm ơn người kia, trước giờ anh không có thói quen khóa máy buổi tối vì lo sợ giữa đêm xảy ra chuyện gì, không ai liên lạc anh được. Nhưng mà hiện tại, haizz...

Buổi sáng, lúc Lâm Huyền vừa tới trường thì tin nhắn lại gửi tới: “Chúc cậu bữa sáng ngon miệng”

Lâm Huyền nhép mép, lúc này anh thật rất muốn cười, cô tưởng ai cũng ngủ nướng như cô, giờ này mới ăn à?

Lâm Huyền quên tay định kéo số máy vào danh mục chặn, bỗng anh dừng lại, anh muốn xem, cô gái này định giờ trò gì.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

“Món mực chiên giòn hôm nay rất ngon, nhưng mực không được tươi a... :(Cậu chưa ăn trưa thì đừng ăn nhé!”

“Cậu nhắn tin với ai thế?” tiếng cười bất ngờ vang lên sau lưng Nhan Doanh. Cô giật mình quay lại, ánh mắt thoáng tia lạnh lùng sắc bén, giây sau vừa chớp mắt đã cười tí.

“Minh nhắn tin với cô bạn cùng lớp thôi mà” Nhan Doanh nhìn thanh niên trước mặt. Cậu ta tên Trần Ba, là anh em trong nhóm F4 huyền thoại với Lâm Huyền. Trần Ba là người nhiệt tình sôi nổi, tư chi phát triển rất tốt, chỉ cần là các môn vận động tay chân, đều thấy cậu ta tham gia.

“Cậu tập xong rồi à?” Nhan Doanh nhanh chóng chuyển đề tài, không muốn cậu ta hỏi nhiều về vấn đề này, cô lấy nước khoáng được ướp lạnh trong thùng đưa cho anh.

Trần Ba cười cảm ơn rồi cầm lấy tu “ực, ực” gần nửa chai nước.

Các thành viên khác trong đội bóng rổ sau khi tập xong cũng chạy lại đây. Mọi người đều tự nhiên uống nước, không ngừng tấm tắc khen ngợi. “Doanh Doanh là tốt nhất. Có Doanh Doanh là lúc nào cũng có nước lạnh uống!”

“Minh thành cái bình nước trong miệng các cậu từ lúc nào thế!” Nhan Doanh giọng điệu trách móc, biểu cảm trợn mắt chọc cười cả đám.

Cười xong lại xoay qua nói lời chọc ghẹo. Nhan Doanh cười cười, cũng không thêm để ý, thấy cả người Trần Ba đầy mồ hôi liền đưa khăn mặt cho anh ta.

Trần Ba nhận lấy lau người, nhìn cô gái trước mặt. Lần đầu tiên anh gặp Nhan Doanh là nửa tháng trước, cô đi theo sau đội trưởng đội bóng rổ của anh. Hóa ra cô là trợ lý của ban thể thao mới nhận chức, đến chào hỏi mọi người. Thật ra với anh, ban thể thao chỉ có nhiệm vụ chỉ tiêu, tổ chức các hội thao trong trường và thi đấu toàn quốc.

Cô nói, sau này nếu mọi người luyện tập cứ nói cô một tiếng, mượn sân bóng hay đồ uống gì đó, cô sẽ phụ trách.

Lúc đó anh không để tâm lắm, sau này cả nhóm luyện tập thì thấy cô xuất hiện, vài đứa trong đội còn giúp cô kiêng đồ. Hối ra mới biết cô nhờ canteen đông đá nước khoáng, mọi người luyện tập thì để vào thùng kiêng ra.

Chuyện này không lớn nhưng làm Trần Ba có cái nhìn khác với cô. Bình thường mọi người chỉ rảnh rồi luyện tập vào buổi chiều, chơi xong học sinh đã về hết, canteen thì đóng cửa nên họ lúc nào cũng theo nước. Hơn nửa ngày thì nước lạnh cũng thành nước ấm. Anh uống cho đỡ khát nhưng sự thật thì, vận động xong mình mấy toàn mồ hôi, chỉ muốn uống nước lạnh cho sáng khoái cả người.

Luyện tập xong mọi người không rảnh đi ăn với nhau thì chỉ có thể nhịn đói về nhà. Từ ngày Nhan Doanh xuất hiện, thỉnh thoảng cô sẽ mang đồ ăn theo, dù không phải sơn hào hải vị nhưng với anh, hành động đưa chặn ngày lạnh này của Nhan Doanh không khác gì cọng rom cứu mạng.

Trần Ba có ấn tượng rất tốt với Nhan Doanh, tính tình dịu dàng, đảm đảm, rất hiếm khi lớn tiếng. Cô có nét đẹp cổ điển, da rám nắng khỏe khoắn, thân hình săn chắc, cực kì nổi bật. Trong suy nghĩ của Trần Ba, Nhan Doanh không khác gì nữ thần.

Nhan Doanh thấy Trần Ba nhìn mình chăm chú thì mỉm cười. Vì Lâm Huyền cô đã giăng cái lưới này to như vậy. Tuyệt không thể xuất hiện kẻ hở. Cô không tin cô không đầu lại 1 đám nhóc.

Nhan Doanh sắp xếp xong tài liệu thì đưa tới phòng Hội Trường hội học sinh, nghe thấy bên trong lên tiếng mời vào thì đẩy cửa ra. Cô đặt các giấy tờ liên quan tới ngày hội cuối năm lên bàn rồi trầm ngâm nhìn người đang chăm chú làm việc trước mặt.

Nam Lăng, nam phụ chung tình trong truyền thuyết, là kiểu người ngoài lạnh trong ấm điển hình. Lần đầu tiếp xúc sẽ nghĩ anh ta khó gần, nhưng quen lâu sẽ biết anh là người tỉ mỉ, chu đáo, có trách nhiệm. Nhan Doanh cảm thấy, so với bản mặt lạnh lùng táo bón của Lâm Huyền, cô thích nhìn gương mặt bình thân, xa cách của Nam Lăng hơn. So về tính tình, cô thật sự không hiểu sao Tôn Ngọc có thể đi yêu một tảng đá vừa cứng vừa thú như Lâm Huyền, một đại thiếu gia không đặt ai vào mắt, nói chuyện cũng chẳng kiêng nể gì.

Nhan Doanh thật tò mò, 1 tảng băng thì làm sao có thể bén lửa với 1 tảng đá. Nhìn thanh niên đang tập trung phê duyệt các khoản mục, cô không thể không thờ dài tiếc nuôi. Với tư cách một fan tiểu thuyết ngôn tình chính cống, Nhan Doanh uất ức, tại sao nữ chính không về với nam phụ chung tình a!!!

Nam phụ ngoài gia thế và khuôn mặt ra, có chỗ nào thua kém nam chính đâu! Người tốt với mình không yêu, lại đi yêu cái người tính tình như cha thiên hạ thế kia!!!

Nam Lăng ký tên xong thì ngẩng đầu nhìn người vẫn đứng im nãy giờ, thấy là Nhan Doanh thì không có gì ngạc nhiên, cô nghĩ trưa tới đây lúc nào cũng vậy, luôn là người cuối cùng trước anh rồi khỏi văn phòng. Nhìn gương mặt tiếc rề của cô, Nam Lăng hỏi “Sao vậy? Có chuyện gì à?”

Nhan Doanh giật mình chợt nhớ là để quên hộp cơm ở phòng bên cạnh liền chạy nhanh qua lấy, đưa cho Nam Lăng “Hôm nay công việc hơn nhiều nên mình đoán có thể cậu không tới canteen kịp giờ cơm trưa. Cơm này mình gửi bạn mình mua hộ. Hy vọng không có món nào khó ăn!”

“Cám ơn, Nhan Doanh” Nam Lăng cũng không khách sáo từ chối, anh mỉm cười nhận lấy.

Nhan Doanh cười hì hì, trông có phần hơi ngu nói nếu không có việc gì thì cô về trước, Nam Lăng gật đầu rồi tạm biệt.

Nhan Doanh dọn đồ về nhà, hôm nay cô không có tiết buổi chiều. Vừa đi cô vừa suy nghĩ về người tên Nam Lăng này, cô không dám tiếp xúc nhiều với anh ta, không phải là cô sợ gì, chỉ là thời gian Nhan Doanh tiếp xúc quá ngắn, hiểu về anh ta quá ít. Nam Lăng là người làm việc tỉ mỉ, sẽ không trong thời gian ngắn mà tự nhiên thân cận với ai đó. Người này, Nhan Doanh rất tự giác tránh xa nhưng mà mớ thì cô vẫn phân phát đều a...

p/s: Nhan Doanh khinh thường “Đề nghị các bạn copy truyện sửa lại văn án. Giọng điệu đó không phải của tôi.”

Tác giả chân chó: “Sẵn tiện sửa lại tên tác giả lun nhen. Tác giả đã nghĩ ra được cái tên khác hay hơn, hỏ báo hơn!!!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Nhan Doanh nằm phoi bụng trên giường, phiền não nhìn điện thoại. Tiểu tử thú Lâm Huyền đang nghĩ gì vậy nhỉ? Đã 3 ngày chưa chặn số điện thoại của cô, hôm nay nữa là ngày thứ 4. Nhưng cô nhắn tin thì như muối bỏ biển, làm lơ không trả lời, tên này đang làm trò gì đây!

“Hệ thống! Hệ thống!”

[Hệ Thống] Giọng có điểm không tình nguyện “Nghe!”

“Tình tiết diễn biến tiếp theo là thế nào vậy?”

“Điều này không nằm trong trách nhiệm quản lí của ta, mời người chơi tự khám phá!”

Nhan Doanh rửa thầm, hừ! nhớ thù cũ chứ gì! Đồ Hệ Thống thú!

“Không có gợi ý gì sao?”

[Hệ Thống] máy móc nói như được lập trình sẵn: “Khi người chơi hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên, Hệ Thống Thương Thành sẽ mở ra, người chơi có thể mua các đạo cụ như chiếm tinh để biết trước tương lai, cảm, kì, thư, họa để trở thành tài nữ!”

“Haizz~~~~~” Nhan Doanh thờ dài, suy nghĩ bước tiếp theo nên làm gì. Cô nằm lẩn lóc nửa ngày, không có ý tưởng gì hay ho.

“Hệ Thống à~~~ đàn ông thì thích gì vậy?” Nhan Doanh nhõng nhẽo

[Hệ Thống] giọng nhàn nhạt : “Công việc. Siêu xe. Súng ống. Thẻ Thao”

Nhan Doanh chán nản: “Còn gì nữa không?”

[Hệ Thống] trầm mặt giây lát rồi trả lời: “Làm tình!”

Phụ Nhan Doanh sặc cả nước miếng

“Hệ Thống à, tao nhớ mày lúc trước nghiêm túc lắm mà, sao càng ngày càng không nên nét vậy...”

[Hệ Thống] giọng điệu thản nhiên như đúng rồi “Dạ chị! Ngày đầu quen biết tất nhiên phải tím tím lại rồi!”

Nhan Doanh giật mình sượng sùng: “Ê Hệ Thống! mày là nam hay nữ vậy!”

[Hệ Thống] khinh bỉ: “Tai chị có vấn đề à? Giọng ông đây có thể là nam sao? Lộn lộn! là nữ sao?”

Nhan Doanh cười nham hiểm: “Mày là gay phải không? Đừng lừa tao! Yên tâm! chị đây sẽ không xem thường cưng đâu! Hehehehe!”

[Hệ Thống] hừ một tiếng, chẳng thèm trả lời.

Nhan Doanh cũng không để ý tới chuyện giới tính của Hệ Thống nữa, bởi vì lúc này trong đầu cô có một ý tưởng. Lâm Huyền ơi Lâm Huyền ~~ chị dịu dàng, ngọt ngào cưng không thích thì chị chỉ có thể bỏ thêm tí ớt, tí tiêu cho tình yêu này bùng cháy. Chị không tin cưng còn có thể im lặng cho chị ăn bơ! Hừ!

--- ----- Đề nghị bạn nào copy thì sửa lại tên tác giả, cảm ơn! --- ---

Mấy hôm nay tâm trạng Lâm Huyền khá hơn rất nhiều, cũng chưa thể nói là tốt, mặt âm trầm thì vẫn âm trầm. Theo thói quen, nghe tiếng tin nhắn được gửi tới thì mở ra xem.

“Buổi sáng vui vẻ! ^ 3 ^”

Khỏe miệng Lâm Huyền dụi dụi, cô gái này thay đổi phong cách rồi à? Không phải mỗi ngày đều là icon :) này sao? Hôm nay ra vẻ đáng yêu cho ai xem vậy?

Lâm Huyền xem lại tin nhắn cũ thì chột nhận, dạo này có vẻ cô lười nhắn tin? Vẫn là 3 tin nhắn như thường lệ nhưng mấy ngày đầu cô còn ngọt ngào hỏi thăm, hôm kia với hôm qua thì toàn gửi mấy tấm hình phong cảnh không liên quan, hôm nay chỉ vắn vắn 4 chữ. Trò gì đây? Chơi chán rồi à!

Nếu Nhan Doanh biết Lâm Huyền nghĩ vậy nhất định sẽ vỗ tay, đúng rồi! M*, nhắn tin mà mi không trả lời, bà đây lười nhắn!

Lâm Huyền không vui bước vào lớp, vừa ngồi xuống liền phát hiện trong ngăn bàn có một hộp quà. Lâm Huyền nghi hoặc nhìn xung quanh, mọi người thấy anh nhìn thì lập tức né tránh, không dám nhìn vào mắt, hộp quà này mọi người đã phát hiện từ sớm, nhưng không ai dám cả gan động vào chỉ sợ đắc tội với Đại thiếu gia Lâm Thị.

Lâm Huyền để ý Tôn Ngọc, thấy Tôn Ngọc ngay cả cái liếc mắt cũng không thèm nhìn thì càng thêm không vui.

Lâm Huyền nhìn hộp quà màu đen, trên nắp được thắt nơ tinh xảo này, không khỏi suy nghĩ, là ai đây?

“Curiosity killed the cat” Sự tò mò giết chết con mèo. Lâm Huyền mở nắp hộp ra, nhìn thấy thứ bên trong, không thể tin được tròn to mắt, lập tức đóng nắp lại, nghiến răng chửi tục, m* kiếp!!!

Anh lập tức lấy điện thoại gọi cho cô gái kia, tiếng chuông vừa reo liền bị bên kia tắt đi. Lâm Huyền nổi khùng, vừa tức vừa nhấn chữ:

“Là cô làm! đúng không!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11

Không thể trách Lâm Huyền phản ứng thái quá được, Nhan Doanh đã cho anh hy vọng rồi lại đập nát nó.

Khi mở nắp hộp ra, anh phát hiện bên ngoài hộp quà vừa to vừa nặng, còn 1 hộp quà nhỏ, mở tiếp hộp quà nhỏ, vẫn còn hộp quà nhỏ hơn. Mở đến khi Lâm Huyền không còn kiên nhẫn nữa, cuối cùng cũng thấy 1 hộp giấy màu đen in chìm hoa văn cùng dòng chữ Patek Philippe.

Lâm Huyền không khỏi mỉm cười, chưa đến sinh nhật anh, món quà đắt tiền này là đứa bạn nào tặng cho anh đây? (Còn 1 số web chưa sửa tên tác giả, làm phiền các bạn sửa lại giúp, cảm ơn.)

Lâm Huyền mở hộp giấy, lấy hộp gỗ được thiết kế tối giản bên trong ra, đặt lên bàn. Mặt trên hộp gỗ, một hoa văn cách điệu được in nổi, điển hình cho thương hiệu Patek Philippe.

Anh mở nắp hộp, nhìn thấy thứ bên trong, nụ cười trên mặt cứng đờ. Chiếc đồng hồ tinh tế, xa xỉ, mặt kính đã vỡ nát, dây da bạc màu có chỗ còn bị rách. Vừa nhìn đã biết, đây là đồ cũ bị vứt ở bãi rác.

Lâm Huyền tức điên lên, bạn bè không ai dám khiêu chiến sự nhẫn nại của anh như vậy. Lấy thứ yêu thích của anh ra đùa giỡn, trừ khi muốn chết.

Lâm Huyền lập tức đóng nắp hộp cái “cạch”, gọi điện cho cô gái kia không được, lập tức nhắn tin: “Là cô làm! đúng không!”

Tin nhắn vừa gửi đi, lập tức được phản hồi: “Lâm Huyền! Cuối cùng cậu cũng chịu trả lời mình, mình vui lắm!”

Lâm Huyền không bình tĩnh được nữa, hừ! sự vui mừng của cô được xây dựng trên nỗi đau của tôi à? Hay lắm!

“Con nhỏ kia, có gan thì ra đây, đừng chỉ biết núp rừng!”

“Ai nói với cậu mình là nữ? (O_O)” Nhan Doanh phát hiện mình tay nhanh hơn não, lập tức gửi lại “Mình đùa cậu thôi, mình là nữ chính hiệu 100%, cậu có thể sờ thử ($\geq \leq$)!”

Lâm Huyền nhìn tin nhắn, phát hiện mình như quả bóng xì hơi, không tức giận được nữa, khoe miệng dẹt dẹt, loại con gái gì thế này? Dịu dàng, ngọt ngào lúc đầu đầu cả rồi? sao hôm nay phát bệnh thần kinh vậy!!!!

Tâm trạng Lâm Huyền bình tĩnh lại, quyết không chịu bỏ qua: “Cô dám khiêu chiến với tôi, muốn chết phải không?”

“Lâm Huyền à, chỉ vì mình nhớ cậu quá thôi. Mình nhắn tin cậu không trả lời, mình buồn lắm. Nếu mình làm cậu giận thì cho mình xin lỗi! (╥_╥)”

Lâm Huyền cảm giác như đánh vào gối mềm, một người ra sức mắng, một người như nước đổ đầu vịt.

“Cô có tin tui giết cô không?”

“Chỉ cần Huyền chịu nhắn tin trả lời mình, mỗi ngày 1 tin thôi cũng được, mình hứa mình sẽ không làm cậu giận nữa đâu. Huyền ơi, mình thích cậu lắm! mình xin cậu đấy! (ಠ_ಠ)”

Lâm Huyền bỏ tay rồi, ai đến giết con điên này liền và ngay đi, đừng để nó đẻ trứng!!!

Nhan Doanh thấy bên kia vẫn không trả lời thì nhắn tiếp: “Cậu không trả lời nghĩa là đồng ý nhé! ($\geq \forall \leq$)”

Lâm Huyền không biết nên nói gì, quyết định im lặng.

“Mình yêu Huyền nhất! yêu Huyền nhất nhất luôn!!!!!! ♥♥♥(¯ε¯@)”

Lâm Huyền chán nản.....

(Còn 1 số web chưa sửa tên tác giả, làm phiền các bạn sửa lại giúp, cảm ơn.)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Nhan Doanh nhìn điện thoại không khỏi cười lạnh, mềm không ăn lại thích ăn cứng, lấy sở thích của người khác ra làm trò đùa, Nhan Doanh không tin Lâm Huyền có thể ngồi yên.

Cảm xúc của Lâm Huyền đối với cô gái này cũng rất vi diệu, có chút phiền, có chút ghét, cũng có chút tò mò. Anh cho người điều tra camera và đường dây điện thoại nhưng đều vô ích. Sim rác không rõ người đăng kí. Buổi chiều Camera chỉ quay được một người ăn mặc hầm hố, đeo khẩu trang bước vào rồi đi ra khỏi lớp, sau đó không rõ tung tích. Hiện tại chỉ có thể xác định, người đó là nữ, học tại trường Diamond, Lâm Huyền nhìn báo cáo điều tra nhủ mầy, kết luận này cũng cần ghi lại sao? Suy nghĩ thôi cũng biết!

Lâm Huyền buồn bực quăng tài liệu lên bàn, tiếng chuông tin nhắn bắt ngờ vang lên.

“Hôm nay cuối tuần Huyền có đi chơi không Huyền?”

Lâm Huyền không khỏi nhớ tới hôm trước, sau khi nhận được “món quà” đặc biệt, anh đã ghi thù, quyết phải tìm ra thân phận người này, dám trêu cợt anh, anh sẽ cho cô sống không bằng chết. (Còn 1 số web copy chưa sửa tên tác giả, làm phiền các bạn sửa lại giúp, cảm ơn.)

“Trưa nay Huyền ăn gì vậy?”

“Sao Huyền không trả lời mình vậy?” Lâm Huyền còn đang nghĩ phải trả lời thế nào thì liền tiếp nhận được tin nhắn, anh không khỏi nhức đầu.

“BẠN” Lâm Huyền trả lời qua loa có lẽ, đó giờ anh chỉ nhắn tin với Tôn Ngọc, đối mặt với người không biết mặt mũi ra sao kia anh không biết phải nói gì. Lâm Huyền suy nghĩ, làm cách nào để lời người đó hiện hình.

Ngón tay vô tình chạm vào nút home, trở về màn hình chính. Lâm Huyền nhìn ảnh nền không khỏi ngẩn người. Đó là hình chụp anh và Tôn Ngọc ôm nhau, nụ cười của cô rất tươi, rất hạnh phúc. Nhìn nụ cười đó, Lâm Huyền chợt nhớ đến cô. Nghĩ lại, anh và cô chiến tranh lạnh hơn một tuần, không ai nhường ai quyết xem nhau như người xa lạ. Lâm Huyền cảm thấy phiền chán. (Còn 1 số web copy chưa sửa tên tác giả, làm phiền các bạn sửa lại giúp, cảm ơn.)

Lúc này có người gõ cửa thư phòng bước vào, là Lâm Tuyết Ngưng. Cô mặc chiếc đầm trắng, áo khoác cardigan nhẹ, tóc dài xỏa ra, làm nổi bật nét dịu dàng, thuần thiết trên người cô. Lâm Huyền thấy là Lâm Tuyết Ngưng, nét buồn bực trên mặt không khỏi dịu lại.

“Em đang bệnh mà? Sao lại còn ra ngoài?” Giọng Lâm Huyền có phần lo lắng.

“Không sao đâu, bệnh em sắp khỏi rồi” Lâm Tuyết Ngưng đặt nhẹ ly cafe nóng bên bàn. “Trời chuyển lạnh rồi, anh uống cafe cho nóng người”

Lâm Huyền gật đầu cảm ơn, thấy Lâm Tuyết Ngưng nhìn anh như có điều muốn nói, anh mở lời: “Sao thế? em có chuyện gì muốn nói với anh sao?”

“Em nghe nói... bạn gái anh và anh cãi nhau vì em?” Lâm Tuyết Ngưng thấy Lâm Huyền im lặng thừa nhận, nói tiếp: “Em thấy dạo này anh không vui, nên đã đi hỏi anh Trần Ba... Dẫu sao em cũng là người ngoài, hai người đừng vì em mà ảnh hưởng tình cảm...khụ khụ... của nhau...khụ khụ”.

Lâm Tuyết Ngưng đang nói thì bất ngờ ho, Lâm Huyền đứng lên vỗ lưng giúp cô, trách móc “Đã bảo em bệnh thì ở trong phòng dưỡng bệnh đi, ra ngoài lại trúng gió thì sao!”

Lâm Tuyết Ngưng ngừng ho, ngược đầu nhìn Lâm Huyền, mắt ươn ướt như sắp khóc, cô nắm tay Lâm Huyền.

“Anh hai anh hãy nghe em nói, con gái ai cũng thích nghe lời ngon ngọt, chỉ cần anh hạ mình nói vài lời dỗ dành, bạn gái anh sẽ không chấp nhát nữa”

Lâm Huyền nhìn Lâm Tuyết Ngưng, không khỏi gật đầu. Lâm Tuyết Ngưng thấy vậy mỉm cười dịu dàng, bất ngờ con ho lại xong tới: “khụ khụ”

Lâm Huyền thấy thương cho Lâm Tuyết Ngưng, đỡ cô về phòng. Anh không khỏi suy nghĩ, tính tính Tiểu Ngưng dịu dàng, không biết hơn thua với ai, Tôn Ngọc chưa tiếp quen biết với tiểu Ngưng đã nói nặng lời về cô, thật không biết phân biệt. (Còn 1 số web copy chưa sửa tên tác giả, làm phiền các bạn sửa lại giúp, cảm ơn.)

Anh chỉ có một mình tiểu Ngưng là em gái. Thân thể của cô rất đáng thương, em ấy chỉ có chỗ dựa là Lâm gia, nếu anh không chăm sóc Tiểu Ngưng nữa thì cuộc sống sau này của cô phải tính sao?

Hơn một tuần qua, anh có giận cũng vui bớt, nhưng cứ nghĩ tới việc anh không có lỗi mà phải hạ mình ăn nói với cô, Lâm Huyền anh trước giờ chưa chịu thua ai, tại sao có thể vì Tôn Ngọc mà khép nép? Tôn Ngọc muốn nắn anh thế nào thì nắn à? Lâm Huyền buồn bực nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Phụ Trách Phá Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.